

**ACORD 50/2020 de 20 de maig, del Ple del
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

**Anàlisi del tractament informatiu d'un cas de maltractaments en una residència de
gent gran, emès al *Telenotícies migdia* i *Telenotícies vespre* del 16 de març de 2020**

Fets

1r. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) inicia d'ofici l'anàlisi d'una notícia emesa el 16 de març del 2020 als telenotícies de TV3, en relació amb un cas de maltractaments.

2n. De manera paral·lela, el CAC rep diverses queixes relatives a aquesta notícia. El mateix 16 de març de 2020 té entrada una queixa (Q_26), via formulari de la pàgina web, en la qual es diu, literalment, el següent:

- “[...] El contingut d'aquesta notícia mostrava imatges reals de tota mena de maltractaments físics i transcripcions de les converses verbals amb el major detall, també explicava amb exhaustivitat les escenes d'abusos sexuals del personal amb la víctima. [...]”.
- “[...] La notícia es podia haver comunicat sense cap necessitat d'incloure aquesta dimensió morbosa, impròpia d'una televisió pública. Malgrat l'advertència de la presentadora, considero que l'espectador no ha d'haver d'assumir la visualització d'aquestes imatges i discursos plens d'horror per poder accedir a una notícia. A més, quan el coneixement explícit dels fets és del tot prescindible i superflu per poder tenir una informació suficient sobre el que ha passat. En definitiva, es pot informar sense haver d'introduir aquests detalls. [...]”.
- “[...] les imatges emeses i el relat dels fets no s'adeqüen a uns informatius d'una televisió pública. [...]”.
- “[...] considero que en si mateix el material difós atempta a la dignitat de la víctima, absolutament indefensa per la seva malaltia. [...]”
- “[...] demano que es revisin els criteris a l'hora d'elaborar les notícies i que TV3 manifesti una fe d'errades. [...]”

El 17 de març següent té entrada una nova queixa (Q_27), via formulari de la pàgina web, que, en relació amb la mateixa notícia, manifesta que:

- “[...] Va ser un reportatge de molt mal gust, típic d'un periodisme que busca l'escàndol. Violava la privacitat de la víctima i no aportava res als espectadors. Vergonyós. [...]”.

3r. Mitjançant l'Informe 62/2020, de 7 d'abril, l'Àrea de Continguts del CAC efectua l'anàlisi del tractament informatiu de la notícia, en l'informe anomenat *Tractament informatiu d'un cas de maltractaments i abusos sexuals a una dona gran amb Alzheimer en un geriàtric*, en les notícies emeses el 16 de març del 2020 al *TN migdia* i al *TN vespre* de TV3 (en emissió simultània pel 3/24). També analitza la presència d'aquests continguts a la pàgina web de la CCMA.

Tal com es recull en aquest informe, "[...] La informació sobre els maltractaments apareix en les emissions següents:

Quadre 1. TV3. 16/03/20. Informacions emeses en relació amb un cas de maltractaments en una residència de gent gran al *TN migdia* i al *TN vespre*

Programa	Presència de la informació	Hora d'inici	Hora final	Durada
<i>TN migdia</i>	Titulars	14:35:45	14:36:14	00:00:29
	Notícia	15:35:25	15:38:35	00:03:10
	Resum	15:55:42	15:56:11	00:00:29
<i>TN vespre</i>	Titulars inicials	21:02:55	21:03:16	00:00:21
	Notícia	22:08:55	22:12:12	00:03:17
	Resum	Aquest programa no inclou resum		

[...]".

4t. D'acord amb l'anàlisi realitzada, l'informe assenyala que "[...] alguns dels elements que configuren el contingut d'aquesta informació podrien entrar en contradicció amb les directrius que conté el Llibre d'estil de la CCMA, dins de la Guia editorial:

- En les imatges de la víctima no s'utilitzen sistemes d'ocultació de la identitat, de manera que, en un vídeo que s'emet, enregistrat per la família a l'habitació de la residència, **és possible identificar-la**. També s'aporten dades personals relatives a l'edat, l'estat de salut i la residència on viu.
- Es detecta la presència d'**elements d'espectacularització** en l'ús de la imatge i del so. Així, per il·lustrar la notícia s'emeten fragments d'un vídeo, enregistrat per la família, que mostra situacions vexatòries per a la víctima i que conté actes de violència contra una dona en situació de vulnerabilitat i se'n reproduïx l'àudio original, que permet escoltar els crits de la dona i les amenaces de les persones que la maltracten.

La conducció dels dos teletinformatius realitza un avís sobre la duresa de les imatges abans d'emetre-les.

- La pàgina web de la CCMA inclou les emissions íntegres del *TN migdia* i del *TN vespre* del 16 de març. La càpsula separada de la notícia analitzada ja no està disponible en aquesta pàgina i apareix la sobreimpressió "Aquest vídeo està despublicat". [...]"

Fonaments de dret

Primer. Anàlisi normatiu i jurisprudencial del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar, i a la pròpia imatge com a límit al dret a la llibertat d'expressió i d'informació

L'apartat 1 de l'article 18 de Constitució espanyola (en endavant, CE) garanteix el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge. Aquests drets tenen el seu desenvolupament legislatiu en la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar, i a la pròpia imatge (en endavant, LOPH), que estableix els mecanismes per protegir-los davant qualsevol ingerència o intromissió il·legítima. Això no obstant, com assenyala l'exposició de motius de la llei, els drets dels subjectes a protegir "[...] no es poden considerar absolutament il·limitats", atès que hi ha casos en què aquestes ingerències o intromissions no es poden considerar il·legítimes en virtut de raons d'interès públic que imposen una limitació dels drets individuals.

Les lletres a i d de l'apartat 1 de l'article 20 de la CE reconeixen com a drets fonamentals el dret a expressar i difondre lliurement pensaments, idees i opinions mitjançant la paraula, l'escrit o qualsevol altre mitjà de reproducció (llibertat d'expressió) i el dret a comunicar i rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió (llibertat d'informació).

Igualment, el dret a comunicar i rebre lliurement informació no és tampoc un dret absolut i, així, l'apartat 4 del mateix article estableix, com a límit a aquesta llibertat, el respecte al dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge. En aquest sentit, tal com té declarat el Tribunal Constitucional (sentències 138/1996, de 16 de setembre, i 185/2002, de 14 d'octubre), el dret a informar és reconegut com un instrument per a la formació de l'opinió pública i només pot legitimar les intromissions en altres drets fonamentals quan aquelles tinguin congruència amb aquesta finalitat (formació de l'opinió pública).

En l'àmbit audiovisual, l'article 8 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual (en endavant, LCA), garanteix l'exercici legítim dels drets fonamentals a la llibertat d'expressió i d'informació, així com el respecte a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge en el marc de la comunicació audiovisual.

Des del punt de vista del tractament d'aquests drets fonamentals, la llibertat d'informació comprèn la comunicació de fets susceptibles de contrast amb dades objectives, i la seva protecció constitucional "[...] alcanza un máximo nivel cuando es ejercitada por los profesionales de la información mediante el vehículo institucionalizado de la formación de la opinión pública que es la prensa, entendida en su más amplia acepción [...]". STC 77/2009, de 23 de març.

En relació amb el tractament dels drets a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, la jurisprudència més recent ha estat unànime en afirmar que són tres drets diferents: "[...] se trata de derechos que tienen en nuestro ordenamiento sustantividad y contenido propio de modo que ninguno queda subsumido en el otro, como si fuera una manifestación concreta de él [...]" (Sentència del TS de 16 de gener de 2009).

En concret, el dret a l'honor protegeix davant atemptats a la reputació personal, entesa com l'apreciació que els altres puguin tenir d'una persona, independentment dels seus desitjos, i impedeix la difusió d'expressions o missatges insultants, insídies infamants o vexacions que li provoquin objectivament un descrèdit (STC 14/2003, de 19 de febrer, i 216/2006, de 4 d'agost).

El dret a la intimitat personal i familiar té per objecte garantir a l'individu un àmbit reservat de la seva vida, vinculat al respecte de la seva dignitat com a persona davant l'acció i el coneixement dels altres, de manera que atribueix al seu titular el poder de protegir aquest àmbit reservat, no només personal, sinó també familiar, davant la divulgació d'aquest àmbit per terceres persones i la publicitat no volguda, evitant així les intromissions arbitràries en la vida privada, censurades per l'article 12 de la Declaració Universal dels Drets Humans (SSTC 197/1991, de 15 de novembre, i 115/2000, de 7 de juny).

El dret a la pròpia imatge atribueix al seu titular el dret a determinar la informació gràfica generada pels seus trets físics personals que poden tenir difusió pública i a impedir l'obtenció, la reproducció o la publicació de la pròpia imatge per part d'una tercera persona no autoritzada, sigui quina sigui la finalitat perseguida –informativa, comercial, científica, cultural, etc.– per qui la capta o la difon (STS de 12 de març de 2014).

En aquest context, cal assenyalar que els eventuais conflictes dels drets a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge en relació amb els drets a la llibertat d'informació i d'expressió han de ser resolts mitjançant tècniques de ponderació tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, tot entenent la ponderació com “[...] la constatación de la existencia de una colisión entre derechos, el examen de la intensidad y trascendencia con la que cada uno de ellos resulta afectado, con el fin de elaborar una regla que permita, dando preferencia a uno u otro, la resolución del caso mediante su subsunción en ella. La técnica de ponderación exige valorar, en primer término, el peso en abstracto de los respectivos derechos fundamentales que entran en colisión [...] por resultar esenciales como garantía para la formación de una opinión pública libre, indispensable para el pluralismo político que exige el principio democrático”. (SSTS de 16 de gener de 2009 i de 7 de juliol de 2015).

En el cas que és objecte d'anàlisi, la ponderació de drets que eventualment podrien col·lidir se situaria en l'àmbit del dret a la informació i els relatius a la intimitat personal i a la pròpia imatge.

Segon. Directrius sobre la producció i la difusió de continguts al Llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). El dret a la intimitat i la seva ponderació amb la llibertat d'informació en el marc de la identificació d'una persona gran amb Alzheimer que ha patit maltractaments i abusos sexuals en un geriàtric

L'informe de l'Àrea de Continguts del CAC assenyala que les persones que condueixen els teletinformatius del proppassat 16 de març –Núria Solé al *TN migdia* i Carles Costa al *TN vespre*– introdueixen la notícia de manera similar i la peça que desenvolupa la informació és idèntica en tots dos casos. Aquesta peça comuna té una durada de 2 minuts i 43 segons i, d'acord amb el que indica l'informe de continguts, conté diversos elements – directes i indirectes– relacionats amb la identitat de la víctima: “[...]”

a) Informacions

- Dades generals sobre la residència on han succeït els fets.
- Dades generals sobre la salut i la situació de dependència de la víctima.
- Procés seguit per la família des de l'inici de les sospites de negligències a la residència fins a la instal·lació d'una càmera a l'habitació de la víctima.
- Descripció dels abusos exercits per un cuidador i una cuidadora sobre la víctima (simultàniament a l'emissió de les imatges del vídeo enregistrat a l'habitació).
- Denúncia dels fets als Mossos d'Esquadra per part de la família i posterior detenció de les dues persones treballadores de la residència.

- Decisió del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya de personar-se com a acusació popular en el cas.
- b) Imatges
 - Exterior de la residència (a l'inici i al final de la peça).
 - Fotografia en primer pla de la víctima, amb un hematoma a l'ull.
 - Interior de la residència. Seqüències de vídeo enregistrades a l'habitació de la víctima, entre el 29 de febrer i el 6 de març del 2020. Les diferents seqüències sumen una durada d'1 minut i 7 segons, i s'emeten en tres blocs:
 - o Bloc 1 (19 segons). La dona aixeca la mà i el cuidador deixa que li toqui la cara.
 - o Bloc 2 (37 segons). El cuidador i la cuidadora tracten la dona de forma violenta i s'escolta la víctima que crida. El cuidador amenaça la dona de violar-la, i s'escolta i es transcriu l'àudio de contingut sexual.
 - o Bloc 3 (11 segons). La cuidadora tracta la dona de forma violenta i s'escolta la víctima que crida.
 - Fragment del text de denúncia presentat per la família de la víctima.
- c) Inserts
 - S'emeten 2 inserts de [...], filla de la víctima, en què explica la seva versió dels fets:
 - o En el primer detalla de manera explícita els abusos sexuals que, segons ella, rebia la seva mare per part del cuidador.
 - o En el segon explica la incapacitat de la seva mare per defensar-se i la manca de resposta d'altres treballadors de la residència, malgrat que se l'escolta cridar, sempre segons la seva versió. [...]

D'acord amb el que s'ha exposat, l'informe de referència assenyala també, que “[...] No s'utilitza cap sistema d'ocultació de la identitat en la peça analitzada (ni en la fotografia ni en el vídeo). [...]”.

En relació amb el relat oral, aquest informe determina que “[...] s'aporten dades sobre l'edat, l'estat de salut i la residència on viu:

- “dona de 81 anys malalta d'Alzheimer”
- “La víctima, de 81 anys, té un grau de dependència del 100% i viu a la Residència [...]. Des de fa més de tres anys comparteix habitació amb el seu marit, també malalt d'Alzheimer.”

A més, la filla de la víctima apareix en dos inserts (en un pla mig curt) i és identificada amb el nom i el primer cognom (“[...]”).

Per tant, la notícia conté diversos elements (una imatge en primer pla; el lloc de residència, l'edat i la malaltia que pateix; la identitat de la filla) que permeten la identificació de la víctima i exposen la seva intimitat. [...]”.

Analitzades les dades anteriors, la identificació de la persona que va patir els abusos sexuals i maltractaments és clara, essent perfectament recognoscible.

A aquests efectes, cal posar en relleu les previsions del *Llibre d'estil* de la CCMA –integrat per una Guia editorial i un Manual d'ús–, que incideixen en el tractament de la informació.

En concret, pel que fa a la Guia editorial, és necessari fer al·lusió a la regulació del **dret a la intimitat**, vinculat a la regulació dels **fets violents**, i de la **violència de gènere i violència domèstica**; i així mateix, en relació a l'**ús de mitjans ocults per obtenir informació**, de les directrius del Manual d'ús.

Directrius sobre la producció i difusió de continguts que inclou la Guia editorial:

“1.2.2.3.1. Dret a la intimitat

Respectem el dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge de les persones, i el fem compatible amb el dret a la informació.

La llibertat d'informació preval com a criteri general quan col·lideix amb el dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, sempre que la informació sigui veraç i tingui rellevància o interès públic, d'acord amb la jurisprudència.

La política informativa d'altres mitjans no fa canviar la nostra línia d'actuació en matèria d'intimitat”.

“1.2.2.4. Fets violents

No difonem continguts que incitin a la violència, física, sexual o psicològica, o que la justifiquin. Això no va en detriment del dret a la informació o de la llibertat de creació.

En el cas que considerem imprescindible mostrar continguts de violència extrema pel seu interès informatiu, advertim prèviament que poden ferir la sensibilitat i ho senyalitzem de manera convenient.

No convertim en espectacle la informació sobre fets o actes violents, ni reproduïm estereotips discriminatoris cap a persones ni col·lectius. Defugim el llenguatge agressiu, la morbositat i l'alarmisme. A les informacions sobre els possibles autors de fets violents preservem la presumpció d'innocència.

Respectem la intimitat i el dret a l'anonimat de les víctimes d'actes de violència, especialment si és sexual, o si es tracta de menors.

[...]”.

Directrius sobre matèries d'atenció especial que conté la Guia editorial:

“1.2.3.5. Violència de gènere i violència domèstica

Per a la CCMA, la violència contra les dones és una violació dels drets humans i un atemptat contra la llibertat i la dignitat de les persones, tant si es tracta de violència física o sexual com psicològica.

Els mitjans de la CCMA no reproduïm estereotips i tòpics que contribueixin a frivoltzar, banalitzar o justificar la violència o la discriminació contra les dones, ni en fem espectacle.

En les informacions sobre violència sexista respectem el dret a l'anonimat i la intimitat de les dones agredides, i no les identifiquem sense consentiment previ. Igualment, evitem imatges i expressions verbals sensacionalistes o morboses, així com declaracions que justifiquin l'agressió.

[...]

El tractament informatiu sobre la violència en l'àmbit familiar, que afecta sobretot menors d'edat i persones grans, segueix els mateixos criteris bàsics que la informació sobre la violència contra les dones”.

Directrius del Manual d'ús sobre l'obtenció de la informació:

“2.1.1.3.4.3. Ús de mitjans ocults per obtenir informació

L'ús de mitjans ocults o semiocults és un recurs excepcional. Només hi recorrem quan estigui clarament justificat per l'interès de la informació i sigui l'única manera d'obtenir-la.

Considerem ocultació o semiocultació de mitjans l'ús de càmeres o micròfons camuflats, l'ús d'òptiques o sistemes de captació de so de gran abast, la lectura dels llavis de persones que són lluny, la continuació d'un enregistrament quan se n'ha anunciat l'aturada i l'obtenció de material amb telèfons mòbils, ordinadors o altres estris d'ús habitual sense advertir-ne les persones afectades o ocultant que la finalitat és fer-ho públic, així com la utilització d'aparells domèstics, com petits gravadors de so o imatge, simulant un ús privat.

Sempre que sigui possible, el responsable corresponent ha d'autoritzar prèviament l'ús de mitjans ocults o camuflats. En tot cas, la difusió de material obtingut d'aquesta manera està sotmesa a la seva autorització.

Quan fem servir mitjans ocults o semiocults, la invasió de la privacitat ha de ser proporcional a l'interès informatiu dels fets que estem investigant.

Tractem el material aliè obtingut per mitjans ocults o semiocults amb els mateixos criteris amb què tractem el material propi.

El tractament informatiu de material obtingut amb sistemes de gravació oculta o semioculta ens pot requerir amagar la identitat de persones o entitats que hi apareixen. Ho fem quan la seva identitat no és un dels elements rellevants que ens han dut a fer servir aquests mètodes. [...]”.

Com assenyala el fonament de dret primer d'aquest acord, els eventuais conflictes entre els drets fonamentals –en aquest cas, el dret a la intimitat personal i a la pròpia imatge– en relació amb el dret a la llibertat d'informació, han de ser resolts mitjançant tècniques de ponderació, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret. Aquesta ponderació s'efectua pel mateix *Llibre d'estil*, amb caràcter general, en l'epígraf relatiu al dret a la intimitat de la Guia editorial (1.2.2.3.1), en què s'afirma la prevalença de la llibertat d'informació, com a criteri general, quan col·lideix amb qualsevol d'aquests drets, sempre que la informació sigui veraç i tingui rellevància o interès públic.

Això no obstant, en l'anàlisi d'aquesta notícia, la llibertat d'informació no opera com un criteri aïllat, sinó contextualitzada en el marc d'altres directrius que cal prendre en consideració per determinar si, efectivament, s'ha produït una vulneració del dret a la intimitat de la víctima, en els termes que preveu el *Llibre d'estil*.

En primer lloc, la directriu que fa referència als **fets violents**. Assenyala l'informe d'anàlisi que "[...] la peça informativa conté elements d'espectacularització, tant pel que fa a l'ús de la imatge (escenes de violència, reiteració d'imatges, etc.) com a l'ús del so (reproducció del so original, transcripcions i descripcions de les imatges per la veu en *off*). [...]"

En relació amb les imatges: "[...]"

- Inclouen diferents seqüències que mostren escenes de violència:
 - El cuidador torça els dits de la mà a la dona i li pega a la cara.
 - La cuidadora, mentre vesteix la dona, li torça els dits i li pega a les mans diverses vegades. La dona té la cara tapada amb una peça de roba.
 - La cuidadora tapa la cara de la dona amb una peça de roba i amb les mans.
- Es constata la reiteració d'algunes d'aquestes imatges amb escenes de violència durant la mateixa peça informativa.
- Algunes escenes exposen la vulnerabilitat de la víctima:
 - La dona aixeca la mà i el cuidador deixa que li toqui la cara. Està destapada i, en un moment donat, se li veu una cama nua.
 - La cuidadora tapa la cara de la dona amb una peça de roba i amb les mans. La dona està destapada i se li veu el bolquer i les cames nues.
- Les imatges mostren situacions vexatòries per a la víctima, ja que expliciten conductes de domini, control i abús de poder del cuidador i la cuidadora sobre la dona (agressions físiques i violència verbal).
- S'emet una fotografia en primer pla de la víctima, amb un hematoma a l'ull. [...]"

I, en relació amb relat oral: "[...]"

- Els enregistraments conserven el so original, de manera que permeten escoltar els crits de la víctima –que es podrien interpretar com de dolor– en diverses ocasions.
- El so original també inclou les paraules de les persones cuidadores, sempre en termes d'amenaça o imperatius:

Cuidador [àudio del vídeo]: *[parla a la dona a cau d'orella]* "Le voy a traer una polla así de grande como un brazo y se la voy a meter por el coño."

Àudio del vídeo: La cuidadora diu "¡Basta!" a la dona.

- L'informatiu sobreimprimeix, a la part inferior de la pantalla, les paraules amb què el cuidador amenaça de violar la víctima.
- La veu en *off* de la peça informativa descriu les imatges:

“Els abusos es repetien diàriament, dues vegades cada tarda, després de la migdiada i abans d'anar a dormir [...]. En algunes ocasions l'home li torçava els dits i donava bufetades a la dona. En d'altres, l'amenaçava de tornar-la a violar.”

“El malson de la dona no s'acabava aquí. La treballadora del torn de matí li pegava en repetides ocasions mentre la vestia. Cops a les mans i als peus, i bufetades davant les quals la dona no es podia defensar.”

“Li tapava la cara amb una camisa de dormir, i fins i tot amb les mans, perquè la dona no pogués cridar”. [...].”

Vist el relat dels fets i, malgrat que, efectivament, les dues persones que condueixen el teletinformatiu realitzen un avís sobre la duresa de les imatges abans d'emetre-les, tant al *TN migdia* com al *TN vespre*, cal concloure que les emissions efectuades no s'ajustarien a la previsió continguda a l'epígraf 1.2.2.4 de la Guia editorial del *Llibre d'estil* de la CCMA sobre el tractament de **fets violents**, atès que no respecten la intimitat i el dret a l'anonimat de la víctima de l'acte violent, especialment, atès el seu caràcter sexual.

En segon lloc, cal prendre en consideració la directriu que fa referència a l'**ús de mitjans ocults per obtenir informació**. L'últim incís de l'epígraf 2.1.1.3.4.3 del Manual d'ús estableix que “[...] El tractament informatiu de material obtingut amb sistemes de gravació oculta o semioculta ens pot requerir amagar la identitat de persones o entitats que hi apareixen. Ho fem quan la seva identitat no és un dels elements rellevants que ens ha dut a fer servir aquests mètodes. [...]”.

Sense desconèixer la dificultat que comporta establir el llinar sobre quines dades cal preservar i quines no, en la difusió de la informació, aquest Consell és de l'opinió que la finalitat informativa de la notícia hagués estat a bastament assolida, en la seva dimensió d'interès públic, emprant qualsevol dels sistemes d'ocultació de la identitat de la víctima.

D'altra banda, es considera que tot i que la conducció realitza un avís sobre la duresa de les imatges, la gravació facilitada per la família compta amb elements que, contemplats de manera individual, es poden considerar d'espectacularització, especialment la seva reiteració i la seva durada, que resulten inadequats en el tractament dels **fets violents**.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Constatar que en l'emissió de la notícia sobre un cas de maltractaments i abusos sexuals a una dona gran amb Alzheimer en un geriàtric, difosa el 16 de març de 2020

al *TN migdia* i al *TN vespre* de TV3 (en emissió simultània pel 3/24), el prestador de serveis de comunicació audiovisual Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, no ha respectat les seves pròpies directrius sobre la producció i difusió de continguts establertes a la Guia editorial. En concret, les que fan referència al tractament de fets violents (epígraf 1.2.2.4), atès que l'emissió no respecta la intimitat i el dret a l'anonimat de la víctima de l'acte violent, especialment, atès el seu caràcter sexual, en mostrar imatges vexatòries per a la víctima.

2. Advertir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, que en l'ús de mitjans ocults per obtenir informació, tant si es tracta de material propi com aliè, cal valorar de manera acurada la necessitat d'identificar les persones que hi apareixen, quan aquest element no resulta rellevant, per tal que la invasió de la privacitat sigui proporcional a l'interès informatiu de la notícia.
3. Comunicar aquest acord a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, i a les persones que presenten la queixa.

Barcelona, 20 de maig de 2020

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari